

fekete, faszenes réteg (4350), majd szürkés színű döngölt agyagpadló (4376) követte, az ehhez tartozó É-i (4162, 4258) és Ny-i (4257) falakkal. A ház ÉNy-i sarka megsüllyedt, így ennek köszönhetően a teljes sarok kb. 15–20 cm magasan megmaradt valamint jól megfigyelhető volt a fal többszörös tapasztással történt megújítása. Már az omladéokban jelentkeztek a 4240 házban található hasonló '8'-as alakú (két tagból álló) tüzelőberendezés körvonalai. Itt a nagyobb kemencét egy nagyméretű, szabálytalan alakú gödör (4460, 4464) háromnegyed részben elpusztította. A kisebb nyitott, tapasztott, kör alakú, felmenő-, lyukacsos falú objektum viszont jó állapotban került elő. A faszenes réteg (4350) kibontásakor nyilvánvalóvá vált, hogy a ház a teljes berendezéssel együtt égett le. Közvetlenül a padlón, a tűzhely mellett, több kerámiaedény feküdt, többségükben nagyméretű tárolóedény, valamint agyagból készült használati tárgyak, csonteszközök és az egyik hombáredényben 4 db égett, rossz megtartású, szarvasagancsból készült zabla került elő. A ház ÉK-i sarkában egy roncsolt tűzhely (4452) nyomai kerültek elő. A házmaradvány déli részét beásások és a terület későbbi, munkafelületként történő, intenzív használata szinte teljesen elpusztították. Ezt egy barnás, homogén réteg, valamint a benne található tűzhelymaradványok, hamus foltok, számos kerámia-töredék, állatcsont, kőeszközök nagy száma is mutatja. Ez alatt újabb vastag sötétbarna feltöltési réteg (4213) következett. Az ásatás utolsó szakaszában ezt a réteget bontottuk el.

A szelvény DNy-i részében a tavaly elbontott ház záró rétege (3611) alatt vastag feltöltési réteget találtunk (4002), melyben egy félköríves, agyagból tapasztott jelenség bontakozott ki (3656). Tisztázását a következő időnyre halasztottuk.

Az iszapolást, a kerámiamosást és a számítógépes adatbázis folyamatos kiegészítését, az elkészült rajzok szkennelését és az adatbázishoz való kapcsolását az eddigi gyakorlatnak megfelelően idén is az ásatással párhuzamosan végeztük. Az egyetemisták felváltva minden munkaterületen dolgoztak, így a tell-ásatás mellett megismerkedhettek a komplex kutatáshoz szükséges gyakorlati feladatok összes fázisával.

Konzulens: Szabó Miklós.

Állandó munkatársak: Füköh Dániel, Kovács Gabriella, Lakatos Gabriella (Matrica Múzeum), Szeverényi Vajk (MTA Régészeti Intézet); Pollányi Tamás, Tvarosek Tamás, Bittner Bettina, Szabó Anikó, Keczán Krisztina, Pécsi Tamás (Magyarország), Németh Rita, Rezi Botond (Erdély); Berzsenyi Brigitta (PhD Cambridge University); Sandy Budden (PhD Southampton University); Claes Uhnér (PhD Göteborg University) egyetemi hallgatók.

További régész munkatársak: Kristian Kristiansen, Mia Carlson (Göteborg University, Svédország), Marie-Louise Sørensen (Cambridge University, Anglia), Anders Biwall, (National Heritage Board, Svédország), Joanna Soafer (Southampton University, Anglia).

VICZE MAGDOLNA

333. Szeged-Kiskundorozsma, Vadliba utca

(Csongrád megye) Sza, Á, Kk, Kú

Kiskundorozsma belterületén, a Vadliba utca 19. szám alatti telek előtti szilvafák kivágása során szarmata, Árpád-kori, késő középkori és kora újkori kerámia került napvilágra. Korábban a ház belső kertjében, szántás után szintén ilyen korú leletanyagot gyűjtöttem. A lelőhely a falu egyik kiemelkedő részén található. A telektől DNy-ra található a dombhát legmagasabb része. A lelőhely a korabeli Maty-ér K-i nyúlványának a K-i partja mentén helyezkedik el. A korabeli település a feltérképezettnél jóval nagyobb, valószínűleg több háztömbnyi nagyságú területen, a már beépített falu központjában húzódik.

A szarmata kori kerámia közül néhány korongolt, szürke duzzadt tálperem, sávosan simított hombároltal és pár kézzel formált oldal értékelhető. A római kori leletek közül kiemelkedik egy Drag. 37-es terra sigillata tál reliefes (tojásfüzér) oldaltöredéke (Westendorf, 220–230), amely alapján a lelőhely a Kr. u. 3. századra keltezhető.

Nagyobb számban gyűjtöttem az Árpád-korra, ill. a késő középkorra keltezhető töredékeket, főként fazékolatokat. Mellettük több, a 18–20. századra keltezhető mázas ill. mázatlan korongolt kerámia, cseréppipa stb. is a felszínre került. Az előkerült leletanyag alapján valószínűsíthető, hogy az Árpád-kori alapítású, okleveles adatokból 1237 óta ismert Dorozsma falu 16. sz. eleji pusztulása után 1718–1719-ben az előző település helyén épült újjá.

SZ. WILHELM GÁBOR

334. Szekszárd határa

(Tolna megye) B, A, Á

A Tolna megyei M6 autópálya nyomvonalán 2006-ban szondázó feltárásokat végeztünk.

TO 28. lelőhely: A lelőhelyen összesen 997 m²-t kutattunk meg 2 szondában július 21–28. között. 73 objektum került elő, javarészt kisebb gödrök és cölöplyukak. Előkerült egy nagyobb cölöpökből álló épület is. A kevés leletanyagból főleg (késő) bronzkori, és kevesebb közelebből meg nem határozható őskori (valószínűleg bronzkori) és bizonytalan korú objektumokra következtethetünk.

TO 29. lelőhely: A Szekszárd-Palánk egy a Sió É-i töltésétől közvetlenül É-ra lévő, alig kiemelkedő dombháton terül el. Július 14. és augusztus 1. között 742 m²-t kutattunk meg egy szondával. 97 objektum került felszínre, amelyek között bronzkori, avar kori, Árpád-kori és bizonytalan korú régészeti jelenségek voltak. A lelőhely É-i részén bizonytalan korú, avar vagy Árpád-kori árokrendszer terült el, D-i részét egy avar kori temető uralta. Szórványosan a D-i részen is voltak bronzkori és Árpád-kori gödrök. A legtöbb objektum egy kora és közép avar kori temetőhöz tartozott. A sírmező nagyrészt rabolt volt. A rablógödrök sárga foltja többnyire jól elkülönült a sírgödörön belül. A sírok egy részének láb és fej felőli